

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ

УДК 657

JEL Classification M 40

Белова І.М.

к.е.н., доцент

кафедра обліку та економіко-правового
забезпечення агропромислового бізнесу,

Тернопільський національний економічний університет

Тернопіль, Україна

E-mail: yim1973@ukr.net

Семенішена Н.В.

к.е.н., доцент

Подільський державний аграрно-технічний університет

Камянець-Подільський, Україна

E-mail: natviksem@gmail.com

КОНТЕНТ-АНАЛІЗ ДЕФІНІЦІЙ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ІНСТИТУЦІЙНИХ ОДИНИЦЬ ТА ПІДХОДІВ ДО ЇЇ ФОРМУВАННЯ

Анотація

У статті обґрунтовано необхідність формування облікової політики за Міжнародними стандартами фінансової звітності.

На основі контент-аналізу уточнено категорію «облікова політика» та визначено основні етапи формування облікової політики підприємства. Розглянуто роль облікової політики на сучасному етапі розвитку економіки. Окреслено підходи до визначення змісту і структури Наказу про облікову політику. Доведено, що формування облікової політики – процес, що вимагає наявності організаційних, технічних, кадрових і не закінчується після затвердження Наказу про облікову політику, а продовжується до моменту припинення діяльності підприємства.

Ключові слова: облікова політика, інформаційні джерела, облікова система, міжнародні стандарти фінансової звітності, національні положення стандарти фінансової звітності, методика, організація, оцінка, облікова інформація.

Вступ. Тема облікової політики для бухгалтерського співтовариства не нова, однак недостатньо дослідженими залишаються питання розуміння сутності облікової політики як складової системи обліку та її призначення в цій системі. Облікова політика підприємства – це достатньо статичні (незмінювані) правила ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питаннями дослідження визначення суті та порядку формування облікової політики, її основних принципів та методів займалися такі відомі фахівці в галузі економіки, як Белова І.М., Бутинець Ф.Ф., Голов С.Ф., Дідоренко Т.В., Загородній А.Г., Левочок М.Т., Леня В.С., Кужельного М.В., Кузьмінського Я.В., Кулик В.А., Паргин Г.О., Пушкар М.С., Семенишена Н.В., Чижевська Л.В., та інші. У працях цих вчених розкриваються проблеми формування облікової політики, основних аспектів її реалізації в практичній діяльності підприємства. Незважаючи на те, існує ще ряд проблемних питань, пов'язаних як із теорією, так і з практикою її організації.

Мета. Головною метою статті є узагальнення теоретичних розробок вітчизняних науковців щодо сутності облікової політики, обґрунтування значення облікової політики, дослідження механізму її формування, критична оцінка її нормативно-правового забезпечення, обґрунтування теоретичних положень і розробка практичних рекомендацій щодо удосконалення Наказу про облікову політику.

Методологія дослідження. Методологією дослідження буде концептуальний аналіз окремих облікових термінів (як основні ми розглянемо поняття «облік» і «бухгалтерський облік») і їх лінгвокуртний аналіз з урахуванням рефлексії різних груп носіїв мови. Очевидно, що розуміння змісту предметного поля будь-якої області діяльності, в тому числі науки, різняться у осіб, котрі мають спеціальними знаннями і ведуть цю діяльність.

Результати. Облікова політика є елементом системи організації бухгалтерського обліку на підприємстві, може враховувати організаційно-правову форму підприємства, галузеві особливості економічної діяльності, обсяги виробництва тощо.

Міжнародні стандарти фінансової звітності покликані узгодити, координувати різні системи бухгалтерського обліку й звітності з метою зіставності інформації, її зрозумілості в світовому масштабі. Бухгалтерський облік, у свою чергу, має на меті надання інформації внутрішнім та зовнішнім користувачам про фінансовий стан підприємства, результати його діяльності, рух грошових коштів та зміни у власному капіталі. Користувачі інформації, розкритої у фінансовій звітності, мають повне право знати за допомогою яких принципів, методів і процедур складалась та чи інша стаття фінансової звітності [40].

Французький вчений Є.П. Леоте писав, що колесо економіки рухається не тільки при допомозі праці і капіталу, але завдяки «обліковому порядку» [33, с. 78-80]. Тобто, від чітко сформульованої облікової політики залежить ефективність ведення бухгалтерського обліку.

Намагання впровадити у практику бухгалтерського обліку окремих елементів облікової політики пов'язують з Дж. Месем, який 22 вересня 1932 р. в своєму листі від Американського інституту бухгалтерів до Нью-Йоркської фондової біржі виклав програму дій, яка включала три моменти:

- 1) необхідність зобов'язати компанії відкритого типу подавати детальний звіт про використання ними методів обліку;
- 2) підприємства повинні засвідчити те, що вони постійно дотримуються цих методів;
- 3) аудитори повинні підтвердити, що суб'єкти господарювання дійсно використовували ці методи бухгалтерського обліку, на які вони здійснюють посилення [35, с.155].

Облікова політика з'явилася практично з нічого в той час, коли ніхто не міг собі уявити, а тим більше задекларувати «планову політику», «контрольну політику», «аналітичну політику» та навіть будь-яку іншу політику, яка визначає правила поведінки

інших функцій управління. Облікова політика була винятком, яке було зроблено із загального ряду політик тільки для цієї функції управління.

В той час, коли були відсутні нормативні акти з бухгалтерського обліку, Конгрес США у 1934 р. доручив Комісії з цінних паперів і бірж розробити положення про облікову політику для підприємств, які котирують свої цінні папери, що викликане необхідністю навести певний порядок та забезпечити передбачуваність в практиці бухгалтерського обліку після великої кризи 1929 р. І тільки пізніше, національним стандартом у 1972 р., правила облікової політики були поширені на всі підприємства [19].

Поняття «облікова політика» (accounting policies) у міжнародну практику обліку офіційно було впроваджено в листопаді 1974 р., у зв'язку з прийняттям, а з 01.01.1975 р. – введенням в дію Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку №1 «Розкриття облікової політики» [39, с. 2].

В Україні поняття «облікова політика» з'явилося в бухгалтерській термінології на початку 90-х років ХХ ст. в результаті перекладу Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку. Потреба в цьому виникла у зв'язку з відмовою України від жорсткої державної регламентації фінансової звітності та введенням національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку, адекватних міжнародним [15, с. 19].

Так, accounting policy – це загальні принципи і прийоми відображення господарських операцій в обліку, відповідно до яких ведуться рахунки окремого підприємства [26, с. 57].

Необхідно зазначити, що МСФЗ 1 дозволяє зміну облікової політики тільки в разі прийняття нового стандарту або внесення змін до чинних, а також з метою підвищення інформативності фінансової звітності. Дана вимога обґрунтовується тим, що «стабільна» облікова політика дозволяє порівнювати фінансову звітність за різні періоди. При виникненні потреби в зміні облікової політики суб'єкту господарювання доведеться наново перерахувати показники фінансової звітності за три попередніх роки. Такий перерахунок називають ретроспективним, і він є загальним правилом щодо відображення змін в обліковій політиці.

В МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки», зазначено, облікова політика – це певні принципи, основи, умови, правила і практика, прийняті компанією для підготовки і надання фінансової звітності [22].

Відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні», облікова політика визначається як сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності [18].

Ще раніше проф. Л.З. Шнейдман сформулював підхід щодо дворівневості поняття облікової політики, згідно з яким необхідно розрізняти загальнонаціональну та облікову політику підприємства [36, с. 13-14].

Загальнонаціональна облікова політика, згідно з його підходом, передбачає розробку та встановлення певної сукупності вказівок, обов'язкових для виконання в незмінному вигляді всіма господарюючими суб'єктами незалежно від форм власності, обсягу, виду й галузі діяльності. Вона фіксується у законодавчих актах, нормативних положеннях, інструкціях й інших подібних регламентах, що зумовлює обов'язковість її норм в силу законодавчого характеру. Основна мета такої політики полягає у забезпеченні доступу до порівняної інформації, наданні достовірної та об'єктивної картини фінансового та не фінансового характеру [36, с. 34].

Державна облікова політика – сукупність дій із загальних встановлених принципів функціонування бухгалтерського обліку в межах країни через розробку правил, норм, стандартів. Облікова політика підприємства – сукупність дій із формування комплексу

методичних прийомів, способів і процедур організації та ведення бухгалтерського обліку, який відповідає особливостям діяльності підприємства та інтересам його власників.

За даними досліджень Т.В.Барановської виявлено, що на більшості підприємств є наказ про облікову політику, але вони мають в більшості випадків формальний характер та в буквальному розумінні слова, просто дублюють окремі пункти Закону України Про бухгалтерський облік, а елементи наказу про облікову політику не обґрунтовані. Не проводяться попередні розрахунки щодо вибору методів оцінки майна, де перш за все, потрібно врахувати галузеві особливості кожного підприємства. Хоча, звісно, для кожного підприємства не можливо надати рекомендацій щодо вибору методів, а формування наказу потребує дослідження нормативно-законодавчої бази на досить високому рівні.

За словами проф. Ф.Ф. Бутинця причинами появи облікової політики в ринкових умовах є:

1) альтернативні варіанти щодо організації і ведення бухгалтерського обліку, передбачені законодавчими документами;

2) розширення видів діяльності та організаційно-правових форм суб'єктів господарювання;

3) зміна ролі бухгалтера в господарському житті підприємства від простого реєстратора господарських операцій до активного його учасника [8, с. 41].

Професор М.С. Пушкар вважає, що «основне призначення облікової політики полягає в:

1) упорядкуванні облікового процесу та лібералізації системи обліку на підприємстві;

2) формуванні методики обліку майна, капіталу і зобов'язань, фактів господарської діяльності та результатів діяльності підприємства на основі загальноприйнятих принципів та правил;

3) забезпеченні повною, достовірною та неупередженою інформацією менеджменту з метою здійснення ефективного управління фінансово-господарською діяльністю підприємства та визначення стратегії подальшого його розвитку в майбутньому;

4) забезпеченні формування та своєчасного надання інформації різним користувачам, яка міститься у фінансовій звітності;

5) роз'ясненні користувачам внутрішньої і зовнішньої звітності конкретних правил та процедур ведення обліку та складання звітності;

6) наданні обліку плановірності та послідовності;

7) підвищенні ефективності ведення обліку на підприємстві» [29, с. 30-31]

Загальновідомо, що термін «облікова політика» включає словосполучення «облік» і «політика». Сутність обліку у загальному розумінні – це процес спостереження, сприйняття, реєстрації, накопичення, узагальнення, зберігання та передачі інформації про діяльність підприємства зовнішнім та внутрішнім користувачам для прийняття рішень [8].

Слово ж «політика» має ширше застосування, але зазвичай його пов'язують з поняттям держави, влади, що з грецької мови звучить як «мистецтво управляти державою». Голов С.Ф. під поняттям «політика» розуміє форми і методи відстежування і підтримки пріоритетів для досягнення основних цілей підприємства [11].

Є три підходи до визначення змісту і структури наказу про облікову політику: [34].

- наказ про облікову політику повинен включати як вибір методів оцінки об'єктів обліку, так і інших елементів організації бухгалтерського обліку на підприємстві, з чим ми погоджуємося;

- у наказі про облікову політику мають відобразитися тільки обрані підприємством методи оцінки об'єктів, а інші елементи організації обліку мають бути визначені наказом про організацію бухгалтерського обліку на підприємстві;

- значно розширюється поняття облікової політики за рахунок інших видів політик, зокрема, стратегічної, виробничої, кадрової тощо.

Так, проф. С.О.Ніколаєва виділяє два випадки, за яких підприємство має необхідність у формуванні облікової політики: 1) законодавством передбачено декілька варіантів, підприємство обирає один з них; 2) законодавча регламентація не розроблена, підприємство самостійно розробляє способи

ведення обліку [23, с. 6]

У сучасних умовах господарювання основними шляхами покращення нормативно-правового забезпечення формування облікової політики є:

1) удосконалення національних П(С)БО в частині формування й оприлюднення облікової політики;

2) затвердження П(С)БО «Облікова політика підприємства», яке повинно акумулювати всі чинні норми з різних нормативно-правових актів;

3) розробка методичних рекомендацій щодо формування облікової політики суб'єктів господарювання, які враховують особливості й специфіку діяльності конкретної галузі [38, с. 545].

Облікова політика є складовою фінансової звітності та зазвичай формується відповідно вищими органами регулювання обліку та звітності через норми: міжнародні стандарти бухгалтерського обліку та фінансової звітності (МСБО і МСФЗ), державні законодавчі норми – Закон про бухгалтерський облік, (П(С)БО, накази про облікову політику підприємств).

Бутинець Ф.Ф. зазначає, що «облікова політика підприємства – це не просто сукупність способів ведення обліку, обраних відповідно до умов господарювання, але й вибір методики обліку, яка надає можливість використовувати різні варіанти відображення фактів господарського життя в обліку (залежно від поставлених цілей) [7, с. 10].

Валуєв Б.І. та Рузмайкіна І.В. [9], визначають поняття «облікова політика» з чотирьох позицій:

1) прийнята підприємством сукупність способів ведення бухгалтерського обліку (первинного спостереження, вартісного виміру, поточного групування та підсумкового узагальнення фактів господарської діяльності);

2) сукупність способів організації та ведення бухгалтерського обліку відповідно до загальних правил та особливостей господарської діяльності підприємства;

3) набір методик, форм і способів, які впливають на оцінку і прийняття рішень користувачами інформації;

4) сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності.

На думку Патарідзе-Вишинської М.В. облікова політика покликана створити на кожному конкретному підприємстві таку систему обліку, яка б дала можливість надати фінансовій звітності безумовну інформацію, складену з урахуванням особливостей кожного підприємства. Тобто, облікова політика в першу чергу надає інформацію про особливості ведення бухгалтерського обліку на кожному підприємстві і, крім цього, дозволяє підрозділам підприємства дотримуватися єдиних правил бухгалтерського обліку, в яких враховані особливості діяльності підприємства [27].

Позиція О.В. Олійник щодо облікової політики демонструє облікову політику у вузькому значенні як складову частину облікової політики в широкому значенні. Тобто,

облікова політика повинна забезпечувати вибір альтернатив щодо методологій ведення бухгалтерського обліку різноманітного спектру господарських операцій у компанії з дотриманням вимог чинного законодавства. Раціональне ведення діяльності підприємства вимагає наявності відповідної облікової системи, яка надає можливість оцінити результати господарювання за минулий період та прийняти рішення на майбутнє для підвищення платоспроможності підприємства [25].

М. Щирба зазначає, що «саме наказ про облікову політику повинен цілком (повністю) відображати особливості організації та ведення бухгалтерського обліку і складання звітності на підприємстві. При цьому він може бути складений у загальній формі, а може містити розділи і додатки» [37].

Т.В. Войтенко визначає облікову політику як обрану підприємством, з урахуванням встановлених норм та особливостей, методологію бухгалтерського обліку, яка спрямована на досягнення його цілей та завдань та використовується з метою забезпечення надійності фінансової звітності та якісної системи управління [10]

В.А. Кулик визначає облікову політику підприємства як «систему способів ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності, що використовується підприємством для інформаційного забезпечення прийняття економічних рішень та передбачає найбільш достовірне відображення фактів господарської діяльності [21, с. 54].

Міжнародні стандарти фінансової звітності наводять облікову політику як змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Складання облікової політики відповідно до вимог МСБО починається із підготовки наказу (положення) про облікову політику підприємства. Облікову політику слід розробити так, щоб фінансова звітність підприємства відповідала вимогам кожного МСБО/МСФЗ, що застосовується. Відступ від вимог стандарту припустимий у вкрай рідких випадках, коли це необхідно, щоб забезпечити достовірність фінансової звітності.

Суб'єкт господарювання має обирати та застосовувати свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСБО конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорій статей, для яких інші політики можуть бути доречними. Якщо МСБО вимагає або дозволяє таке визначення категорій, слід обирати прийнятну облікову політику та послідовно застосовувати її до кожної категорії [40].

Обов'язок підприємства самостійно формувати облікову політику для потреб бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності. За міжнародними правилами облікова політика пояснюється щодо конкретного 35 об'єкта обліку, а відповідно до вітчизняного визначення терміна, сукупність таких облікових політик саме і становить єдину облікову політику підприємства.

Облікова політика є сукупністю конкретних елементів організації бухгалтерського обліку, які визначає підприємство на підставі загальноприйнятих правил з урахуванням специфіки діяльності підприємства [40].

Облікову політику слід розглядати за трьома основними взаємопов'язаними рівнями реалізації:

1. Мегарівень – міждержавна облікова політика, завданням якої є зближення національних систем бухгалтерського обліку з різними країнами. Вона передбачає відповідність національних принципів, методів, способів і процедур ведення обліку загальноприйнятим у світі; уніфікацію форм звітності; трансформацію фінансової звітності згідно з вимогами МСФЗ; коригування звітних даних за допомогою розрахунків; складання нової звітності на основі первинних документів міжнародного

зразка та перш за все - стандартизацію, що полягає у визначенні норм, в межах яких повинні вирішуватись облікові проблеми.

2. Макрорівень – державна облікова політика, в свою чергу, повинна сприяти визнанню країною міжнародних бухгалтерських стандартів та впровадженню їх у національну систему обліку; вирішенню питань щодо базових принципів та основних засад регламентування обліку; формуванню методологічних підходів до оцінки при складанні фінансової звітності; визначенню окремих елементів технології та організації ведення обліку.

На міждержавному та державному рівнях облікова політика має обов'язковий характер, тут формуються загальні засади бухгалтерського обліку, створюється його законодавча база, окреслюються межі, в яких власники підприємства формують свою власну політику в сфері бухгалтерського обліку – облікову політику підприємства [4].

3. Мікрорівень – облікова політика підприємства, представлена сукупністю дій з формування комплексу методичних прийомів і способів організації та ведення бухгалтерського обліку, яка відповідає особливостям діяльності підприємства та інтересам його власника.

Внутрішнім інститутом, який регулює облік на рівні підприємства, або встановлює правила ведення обліку та створення звітності за запитами різного роду інституцій та окремих зовнішніх і внутрішніх користувачів, є наказ (Положення) про облікову політику підприємства. Саме його наявність на підприємстві свідчить про те, що облікова політика є важливим аспектом регулювання економічної діяльності підприємства. Тому на рівні підприємства вона існує як внутрішній інститут бухгалтерського обліку. Цей інститут підприємство визначає самостійно, формуючи свою облікову політику – це означає вибір самим підприємством із року в рік певних і конкретних методик, форми і техніки ведення бухгалтерського обліку, виходячи з чинних нормативних актів і особливостей діяльності підприємства.

Основним завданням облікової політики є забезпечення організації бухгалтерського обліку на корпоративному підприємстві як цілісної системи, що має охоплювати всі аспекти (елементи) облікового процесу – теоретичний, організаційний та методичний.

Враховуючи призначення та сутність облікової політики, можливо визначити наступні її ознаки, характерні для сучасного етапу розвитку національної системи бухгалтерського обліку, а саме:

а) інструмент лібералізації системи бухгалтерського обліку в частині переходу на застосування МСБО та МСФЗ;

б) інструмент удосконалення регуляторних документів в частині формування та розкриття фінансової інформації;

в) інструмент вирішення суперечливих моментів щодо регламентації порядку складання фінансової звітності;

г) інструмент, який забезпечує реалізацію застосування професійного судження бухгалтера при необхідності розробки способів та методів облікового відображення господарських процесів.

Саме перехід від жорсткої регламентації (застосування принципу превалювання форми над сутністю) в минулому до розумного поєднання державного та професійного регулювання з певною самостійністю суб'єктів господарювання у виборі методів та способів бухгалтерського відображення (при чому, застосовується принцип превалювання економічної сутності над юридичною формою) посилює значення облікової політики.

Вивчення економічної літератури та проведені дослідження свідчать про те, що

саме в Положенні про облікову політику мають бути зазначені облікові правила, а сам наказ, як правовий акт, що видається керівником підприємства, організації, установи на правах єдиноначальності і в межах своєї компетенції призначений для вирішення основних та оперативних завдань, які поставлено перед підприємством.

Документ «Положення про облікову політику» повинен складатися з організаційно-технічної та методичної частин. Варто зазначити, що у цьому документі регламентовано як бухгалтерський (фінансовий і управлінський), так і податковий облік.

Організаційно-технічна частина характеризує організацію ведення бухгалтерського обліку; повноваження на підпис документів; форму бухгалтерського обліку; порядок документообігу; робочий план рахунків бухгалтерського обліку; технологію обробки облікової інформації; порядок проведення інвентаризації; систему управлінської звітності; систему внутрішнього контролю на підприємстві. Методична частина визначає методи оцінки активів і зобов'язань; визнання доходів та витрат; перелік і склад статей калькулювання виробничої собівартості; методи калькулювання собівартості продукції, робіт, послуг. Доцільно в положенні про облікову політику підприємства передбачити окремий розділ, в якому буде розкрито принципи ціноутворення.

Метою облікової політики у процесі ведення бухгалтерського обліку є створення оптимальної, узгодженої та впорядкованої основи для складання достовірної звітності та прийняття ефективних економічних рішень на її основі. Положення про облікову політику – має стати основним методичним документом, яким підприємство має керуватися в процесі діяльності. Саме в Положенні про облікову політику мають бути зазначені облікові правила, а не в наказі про затвердження облікової політики.

Аналізуючи облікову політику в глобальному масштабі, слід відзначити, що її відповідність міжнародним стандартам фінансової звітності є ще одним кроком підприємства на шляху до уніфікованого бухгалтерського обліку в світовому економічному просторі. Тобто, створення світового економічного механізму, який би функціонував за єдиними обліковими правилами, використовував уніфіковані методи, способи, прийоми, процедури бухгалтерського обліку і, в результаті, забезпечував заінтересованих користувачів достовірною, доцільною, своєчасною, неупередженою, надійною та повною обліковою інформацією і мав можливість подальшого розвитку, ось те, на чому концентрують увагу провідні вчені та міжнародні організації в системі бухгалтерського обліку на даному етапі розвитку науки та практики.

Поняття концепція (від лат. сопсерйо – розуміння, система) являє собою певний спосіб розуміння та трактування будь-якого явища. У відповідності до принципів формальної логіки концептуальна основа може бути сформульована за допомогою дедукції або індукції. В першому випадку дослідник виходить із загальних об'єктивно діючих закономірностей та перетворює їх в положення до формалізованого ім знання; даний підхід більшою мірою притаманний природничим наукам. В іншому випадку, теоретичні побудови здійснюються шляхом узагальнення фактичних подій; даний підхід домінує в суспільних науках, зокрема в економічних дослідженнях, коли теорія формується виходячи з вимог практики та як її узагальнення [20, с.136-137].

Пушкар М.С. у своїй праці «Метатеорія обліку або якою повинна бути теорія» [28, с. 115-123] стверджує, що концепція призначена для того, щоб виявити всі елементи, входи і виходи, ієрархічну структуру елементів, механізм перетворення даних бухгалтерського обліку в інформаційні ресурси та його інструментарій. Упорядкування та визначення ієрархії елементів системи бухгалтерського обліку дає можливість створити образ науки, виявити сильні та слабкі сторони теорії, усвідомити проблеми та шляхи їх вирішення.

Концептуальний підхід до формування облікової політики - це комплекс заходів, що забезпечує користувачів корисною інформацією для прийняття управлінських рішень; забезпечує зрозумілою інформацією інвесторів та кредиторів для прогнозування майбутніх грошових потоків підприємства; забезпечує доречною інформацією щодо економічних ресурсів і зобов'язань підприємства, результатів операцій і подій, які можуть призвести до змін в складі ресурсів і зобов'язань; передбачає надання не лише фінансової звітності, а й інші засоби представлення фінансової і не фінансової інформації; включає перелік користувачів звітності з поділом їх на безпосередньо зацікавлених в даних фінансової звітності та тих, для кого вона не має суттєвого значення.

Висновки і перспективи. На основі проведеного аналізу можемо стверджувати, що облікова політика, будь то внутрішній документ чи сукупність інструментів та методів ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності, або комплекс взаємопов'язаних стандартів діючого законодавства, виступала й в майбутньому буде виконувати роль основи, базису організації ведення бухгалтерського обліку на підприємстві, проте в умовах глобалізації та гармонізації бухгалтерського обліку та фінансової звітності, облікова політика є ще й початковою ланкою у процесі створення уніфікованої системи обліку й саме на це в наш час спрямовані наукові дослідження багатьох вчених - на формування єдиної облікової політики відповідно до вимог міжнародних документів.

Таким чином, в сучасному інформаційному середовищі необхідно враховувати вимоги користувачів бухгалтерської інформації, що спрямовані на достовірне представлення облікової інформації у звітності підприємства, що є фундаментальною основою для створення та побудови єдиної цілісної системи облікових стандартів, а також облікові теорії як база для формування концепції, оскільки поєднують в собі особливості фактів господарської діяльності та потреб різних користувачів.

Список використаних джерел

1. Белова І.М. Теоретичні основи облікової політики. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки.* 2015. № 2, Т. 1 (222). С. 84-90.
2. Белова І.М. Тенденції гармонізації та стандартизації обліку до міжнародних стандартів обліку та звітності. *Глобальні та національні проблеми економіки.* 2015. Вип. 3. С. 821-826.
3. Белова Ірина. Історичні аспекти розвитку бухгалтерського обліку. Прикладна економіка - від теорії до практики : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. [м. Тернопіль, 20 жовт. 2016 р.]. Тернопіль : Вектор, 2016. С. 48-50.
4. Барановська Т.В. Облікова політика підприємств в Україні: теорія і практика: дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.06.04 «Бухгалтерський облік, аналіз і аудит». Житомир, 2004. 283 с.
5. Бруханський Р. Ф. Еволюція бухгалтерського обліку в світлі трансформації управлінських парадигм. *Бухгалтерський облік, контроль та аналіз в умовах інституціональних змін та сталого економічного розвитку* : матеріали II міжнар. наук.-практ. інтернет-коф. 25 листоп. 2015 року. Тернопіль : Крок. С. 10-13.
6. Бруханський Р. Ф., Пуцентейло П.Р. та ін. Формування стратегічної парадигми бухгалтерського обліку. Обліково-аналітичне і організаційно-правове забезпечення діяльності підприємств в умовах інституційних трансформацій. Тернопіль : ФОП Осадца Ю. В., 2017. С. 251-259.
7. Бутинець Ф. Ф., Бардаш С. В., Малога Н. М., Петренко И. І. Контроль і ревізія. Житомир : ЖІПІ, 2000. 512 с.
8. Бутинець Ф.Ф., Войналович О.П. Організація бухгалтерського обліку. Житомир : ПП «Рута», 2009. 528 с.
9. Валуєв Б.І., Рузмайкіна І.В. Облікова політика промислового підприємства — управлінська спрямованість підходу. *Развитие бухгалтерського учета и контроля в контексте*

європейської інтеграції : тези та тексти виступлень на IV-ой міжн. науч. конф., Житомир-Краматорск: ЧП «Рута». 2005. С. 30-38.

10. Войтенко Т.В. Облікова політика. *Податки і бухгалтерський облік*. 2010. № 1. С. 16-22.
11. Голов С.Ф., Костюченко В.М. Бухгалтерський облік та фінансова звітність за міжнародними стандартами. [3-те вид., перероб. і доп.]. Харків : Фактор, 2013. 1072 с.
12. Дацко Т., Белова І. Генезис облікової політики в Україні. *Розвиток аграрного бізнесу в умовах глобалізації* : матеріали Міжн. наук.-практ.конф. за участю іноз. студ. [м. Тернопіль, 15-17 квіт. 2016 р.]. Тернопіль : Астон, 2016. С. 65-67.
13. Дідоренко, Т. Паряк С. Проблемні аспекти інноваційного розвитку економіки вітчизняних підприємств. *Обліково-аналітичне та правове забезпечення інституційних секторів економіки України в умовах євроінтеграції та інноваційного розвитку* : зб. наук. праць всеукр. наук.-практ. конф. з міжн. участю [м. Тернопіль, 30 берез. 2017 р.]. Тернопіль : Крок, 2017. С. 153-155.
14. Дідоренко, Т. Організація - предмет методології бухгалтерського обліку. *Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації*. 2014. Вип. 3. С. 19-22.
15. Житній П. Проблеми формування облікової політики та шляхи їх вирішення. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2005. № 3 С. 19-22.
16. Мельничук Б.В., Жук Н.Л., Стецюк Л.С., Волошина О.В., Метелиця В.М., Семенишена Н.В. Бухгалтерська звітність сільськогосподарських підприємств ; за ред Н.Л.Жук. Київ : Видавництво ТОВ «Всеукраїнський інститут права і оцінки», 2014. 84 с.
17. Задорожній З.-М., Семеген Л.Г., Богуцька Л.Т. Актуальні питання облікової політики підприємств щодо необоротних активів: монографія. Тернопіль : ТНЕУ, 2012. 237 с.
18. Закон України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні» No 996-XIV від 16.07.1999 р. URL : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.
19. Зеленко С.В. Передумови виникнення облікової політики та її економічна сутність. *Економічні науки. Сер. : Облік і фінанси*. 2012. Вип. 9(1). С. 422-429.
20. Ковалев В.В. Финансовый учет и анализ: концептуальные основы. Москва : Финансы и статистика, 2004. 720 с.
21. Кулик В.А. Облікова політика підприємства: набутий досвід та перспективи розвитку : монографія. Полтава : РВВ ПУЕТ, 2014. 373 с.
22. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» URL : <http://www.minfin.gov.ua/file/link/364247/file/ias-08.pdf>.
23. Николаева С.А. Учетная политика организации: Принципы формирования, содержание, практические рекомендации, аудиторская проверка. Москва : Аналитика Пресс, 1998. 168 с.
24. Бруханський Р. Ф., Пуцентейло П. Р., Белова І. М. [та ін.]. Обліково-аналітичне і організаційно-правове забезпечення діяльності підприємств в умовах інституційних трансформацій : колект. моногр. Тернопіль : Осадча Ю. В., 2017. 388 с.
25. Олійник О.В. Витрати в системі бухгалтерського обліку: теорія, методика, практика (на прикладі підприємств промисловості нерудних матеріалів): дис ... на здоб. наук. ст. к.е.н.; спец. 08.06.04 «Бухгалтерський облік, аналіз і аудит». Житомир, 2002. 284 с.
26. Палий В.Ф. Международные стандарты учета и финансовой отчетности. 3-е изд., испр. и доп. Москва : ИНФРА-М, 2008. 547 с.
27. Патарідзе-Вишинська М.В. Облікова політика: теорія і практика URL : http://www.nbu.gov.ua/e-j_oumals/eui/2009_1/09pmvtip.pdf
28. Пушкар М.С. Метатеорія обліку або якою повинна бути теорія. Тернопіль, Карт-бланш, 2007. 359 с.
29. Пушкар М.С., Щирба М.Т. Теорія і практика формування облікової політики : монографія. Тернопіль : Карт-бланш, 2010. 260 с.
30. Семенишена Н.В., Радченко О.Д. Методологічні аспекти та проблеми формування облікової політики інституційних одиниць аграрного сектору. *Іноваційна економіка*. 2011. № 12. С.116-120.
31. Семенишена Н.В., Слободян В.Д. Вітчизняна бухгалтерська терміносистема: проблема якості національних стандартів. *Облік і фінанси АПК*. 2007. № 11–12. С. 204-209.
32. Семенишена Н.В., Радченко О.Д. Государственное регулирование учетной политики институциональных единиц. *Актуальные вопросы технических, экономических и гуманитарных*

наук : материалы IV международной заочной научно-практической конференции (11-15 июня 2011 г., г. Георгиевск). Георгиевск: Георгиевский технологический институт (филиал) ГОУ ВПО «Северо-Кавказский государственный технический университет», 2011. С. 76-81.

33. Соколов Я.В. История развития бухгалтерского учета. Москва : Финансы и статистика, 1985. 367 с.

34. Удосконалення обліку та аналізу господарської діяльності на основі впровадження нових Положень (стандартів) бухгалтерського обліку в Україні: Тези доповідей міжнар. наук.–практ. конф. 16–18 жовт. 2000р. / Відп. за вип. В.М. Іваненко. Київ : КНЕУ, 2000. 268 с.

35. Хендриксен Е.С., Ван Бреда М.Ф. Теория бухгалтерского учета : пер. с англ. / Под. ред. проф. Я.В. Соколова. Москва : Финансы и статистика, 1997. 576 с.

36. Шнейдман Л.З. Учетная политика при переходе России к рыночной экономике. Автореферат диссертации на соиск. учен. степени д.э.н. Москва : 1995.

37. Щирба М. Проблеми документального оформлення облікової політики підприємства та шляхи їх вирішення. *Економічний аналіз*. 2010. Вип. 5. С. 380-384.

38. Юнацький М.О. Сучасний стан нормативно-правового забезпечення формування облікової політики. *Економічні науки. Сер.: Облік і фінанси: зб. наук. праць*. 2013. Вип. 10 (1). С. 541-546.

39. Янчева Л.М., Акімова Н.С. Генезис облікової політики та її економічна сутність. *Зб. наук. пр. ХДУХТ «Економічна стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі та послуг»*. № 1 (7). 2008. 69 с.

40. Яцишин Н. Проблемні аспекти побудови Балансу підприємства. *Галицький економічний вісник*. 2011. № 3(32). С.34-39.

Дата надходження статті до редакції : 15.04.2018

Рецензування 28.04.2018 Прийняття в друк: 31.05.2018

Belova I.M.

PhD (Accounting), Assoc. Professor

Department of Accounting and Economic and Legal Support of Agri-industrial Business

Ternopil National Economic University

Ternopil, Ukraine

E-mail: yim1973@ukr.net

Semenyshena N.V.

PhD (Accounting), Assoc. Professor

State Agrarian and Engineering University in Podilya

Kamianets-Podilskyi, Ukraine

E-mail: natviksem@gmail.com

CONTENT ANALYSIS OF DEFINITIONS IN ACCOUNTING POLICY OF INSTITUTIONAL UNITS AND STRATEGIES FOR ITS FORMATION

Abstract

The article substantiates the need for the formation of accounting policies according to the international financial reporting standards. The issue of the accounting policy for the financial community is not new. The accounting policy of the enterprise is rather static rules for accounting and financial reporting.

The article explored the essence and notion of policy and defined the basic stages of formation of the accounting policy of the company. The paper considers the role of accounting policy at the present stage of the economy development. It is proved that the formation of the accounting policy is a complicated process that requires the presence of organizational, technical, personnel, and does not end after the approval of the order of the accounting policy, and continues until the termination of the activities of the enterprise.

Keywords: *accounting policy, information sources, the accounting system, the international financial reporting standards.*

References

1. Belova, I.M. (2015). Teoretychni osnovy oblikovoi polityky [Theoretical foundations of accounting policies]. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnogo universytetu. Seriya: Ekonomichni nauky*, v 2, is. 1 (222), 84-90. [in Ukrainian]
2. Belova, I.M. (2015). Tendentsii harmonizatsii ta standartyzatsii obliku do mizhnarodnykh standartiv obliku ta zvitnosti [Trends in harmonization and standardization of accounting with international accounting standards and reporting]. *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky*, 3, 821-826. [in Ukrainian]
3. Belova, Iryna. (2016). Istorychni aspekty rozvytku bukhhalterskoho obliku. Prykladna ekonomika - vid teorii do praktyky : materialy Mizhnar. nauk.-prakt. konf. (Ternopil, 20 zhovt. 2016 r.) [Historical aspects of the development of accounting. Paper presented at the meeting «Applied economics - from theory to practice» of TNEU, Ternopil]. Ternopil : Vektor, 2016, 48-50. [in Ukrainian]
4. Baranovska, T.V. (2004). Oblikova polityka pidpriemstv v Ukraini: teoriia i praktyka: dys. na здobuttia nauk. stupenia kand. ekon. nauk: spets. 08.06.04 «Bukhhalterskyi oblik, analiz i audyt» [Accounting policies of enterprises in Ukraine: theory and practice. PhD dissertation]. Zhytomyr : ZhDTU. [in Ukrainian]
5. Brukhanskyi, R. F. (2015, November). Evoliutsiia bukhhalterskoho obliku v svitli transformatsii upravlinskykh paradyhm. *Bukhhalterskyi oblik, kontrol ta analiz v umovakh instytutsionalnykh zmin ta staloho ekonomichnogo rozvytku* : materialy II mizhnar. nauk.-prakt. internet-kof. 25 lystop. 2015 roku [The evolution of accounting in the light of the transformation of managerial paradigms. Paper presented at the meeting «Accounting, control and analysis in the context of institutional change and sustainable economic development» of TNEU]. Ternopil : Krok. [in Ukrainian]
6. Brukhanskyi, R. F., & Putsenteilo, P.R. (Eds.) (2017). Formuvannia stratehichnoi paradyhmy bukhhalterskoho obliku. *Oblikovo-analitychne i orhanizatsiino-pravove zabezpechennia diialnosti pidpriemstv v umovakh instytutsiinykh transformatsii* : monohrafiia [Formation of a strategic paradigm of accounting. In : Accounting, analytical, organizational and legal support of enterprises in the context of institutional transformations]. Ternopil : FOP Osadtsa Yu. V. [in Ukrainian]
7. Butynets, F. F., Bardash, S. V., Maliuha, N. M., & Petrenko, Y. I. (2000). *Kontrol i reviziia [Control and Auditing]*. Zhytomyr : ZhITI. [in Ukrainian]
8. Butynets, F.F., & Voinalovych, O.P. (2009). *Orhanizatsiia bukhhalterskoho obliku [Organization of accounting]*. Zhytomyr : PP. «Ruta». [in Ukrainian]
9. Valuiev, B.I., & Ruzmaikina, I.V. (2005). Oblikova polityka promysloвого pidpriemstva — upravlinska spriamovanist pidkhodu. Razvitie buhgalterskogo ucheta i kontrolja v kontekste evropejskoj integracii : tezisy i teksty vystuplenij na IV-oj mezhd. nauch. konf. [Accounting policy of an industrial enterprise is a managerial approach. Paper presented at the IV-th Int. scientific meeting «The development of accounting and control in the context of European integration», Zhytomyr]. Zhytomyr-Kramatorsk : ChP «Ruta». [in Ukrainian]
10. Voitenko, T.V. (2010). Oblikova polityka [Accounting policies]. *Podatky i bukhhalterskyi oblik*, 1, 16-22. [in Ukrainian]
11. Holov, S.F., & Kostiuhenko, V.M. (2013). *Bukhhalterskyi oblik ta finansova zvitnist za mizhnarodnymy standartamy* (3-rd ed.) [Accounting and financial reporting according to international standards]. Kharkiv : Faktor. [in Ukrainian]
12. Datsko T., Belova I. (2016, April). *Henezys oblikovoi polityky v Ukraini. Rozvytok ahrarnoho biznesu v umovakh hlobalizatsii* : materialy Mizhnar. nauk.-prakt.konf. za uchastiu inoz. stud. (Ternopil, 15-17 kvit. 2016 r.) [Genesis of accounting policies in Ukraine. Development of agrarian business in the context of globalization. Paper presented at the meeting of TNEU]. Ternopil : Aston, 2016. S. 65-67. [in Ukrainian]
13. Didorenko, T. & Pariak, S. (2017, March). Problemni aspekty innovatsiinoho rozvytku ekonomiky vitchyzniannykh pidpriemstv. Oblikovo-analitychne ta pravove zabezpechennia instytutsiinykh sektoriv ekonomiky Ukrainy v umovakh yevrointehratsii ta innovatsiinoho rozvytku : zb. nauk. prats vseukr. nauk.-prakt. konf. z mizhnar. uchastiu [Problem Aspects of the Innovative

Development of the Economy of Domestic Enterprises. Paper presented at the meeting of TNEU «Accounting, analytical and legal support of the institutional sectors of the economy of Ukraine in the context of European integration and innovation development». Ternopil : Krok 153-155. [in Ukrainian]

14. Didorenko, T. (2014). Orhanizatsiia - predmet metodolohii bukhhalterskoho obliku [Organization - the subject of the accounting methodology]. *Instytut bukhhalterskoho obliku, kontrol ta analiz v umovakh hlobalizatsii*, 3, 19-22. [in Ukrainian]

15. Zhytnii, P. (2005). Problemy formuvannia oblikovoi polityky ta shliakhy yikh vyrishennia [Problems of formation of accounting policies and ways to solve them]. *Bukhhalterskyi oblik i audyt*, 3, 19-22. [in Ukrainian]

16. Melnychuk, B.V., Zhuk, N.L., Stetsiuk, L.S., Voloshyna, O.V., Metelytsia, V.M., & Semenyshena, N.V. (2014). *Bukhhalterska zvitnist silskohospodarskykh pidpriemstv [Accounting statements of agricultural enterprises]*. Kyiv : Vydavnytstvo TOV «Vseukrainskyi instytut prava i otsinky». [in Ukrainian]

17. Zadorozhnii, Z.-M., Semehen, L.H., & Bohutska, L.T. (2012) *Aktualni pytannia oblikovoi polityky pidpriemstv shchodo neoborotnykh aktyviv: monohrafiia [Current issues of accounting policies of enterprises for non-current assets: a monograph]*. Ternopil : TNEU. [in Ukrainian]

18. Zakon Ukrainy «Pro bukhhalterskyi oblik i finansovu zvitnist v Ukraini» No 996-XIV vid 16.07.1999 r. [The Law of Ukraine "On Accounting and Financial Reporting in Ukraine" No 996-XIV of July 16, 1999] URL : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996-14>. [in Ukrainian]

19. Zelenko, S.V. (2009). Peredumovy vynyknennia oblikovoi polityky ta yii ekonomichna sutnist [Prerequisites for the occurrence of accounting policies and its economic nature]. *Ekonomichni nauky. Ser. : Oblik i finansy*, 9(1), 422-429. [in Ukrainian]

20. Kovalev, V.V. (2004). Finansovyj uchet i analiz: konceptual'nye osnovy [Financial accounting and analysis: conceptual framework]. Moscow : Fynansy i statystyka. [in Russian]

21. Kulyk, V.A. (2014). Oblikova polityka pidpriemstva: nabutyi dosvid ta perspektyvy rozvytku : monohrafiia [Accounting policy of an enterprise: acquired experience and development prospects monograph]. Poltava : RVV PUET, 2014. 373 s. [in Ukrainian]

22. Mizhnarodnyi standart bukhhalterskoho obliku 8 «Oblikovi polityky, zminy v oblikovykh otsinkakh ta pomylyky» [International accounting standard 8 «Accounting policies, changes in accounting estimates and errors»]. Retrived from http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/929_020. [in Ukrainian]

23. Nikolaeva, S.A. (1998). Uchetnaja politika organizacii: Principy formirovanija, sodержanie, prakticheskie rekomendacii, auditorskaja proverka [Accounting policy of the organization: Principles of formation, content, practical recommendations, audit]. Moscow : Analytyka Press.

24. Brukhanskyi, R. F., Putsenteilo, P. R., Belova, I. M. et al. (2017). Oblikovo-analitychne i orhanizatsiino-pravove zabezpechennia diialnosti pidpriemstv v umovakh instyutysiinykh transformatsii : kolekt. monohr. [Accounting, analytical, organizational and legal support of enterprises in the context of institutional transformations: the collective. Monograph]. Ternopil : Osadcha Yu. V. [in Ukrainian]

25. Oliinyk, O.V. (2002). *Vytraty v systemi bukhhalterskoho obliku: teoriia, metodyka, praktyka (na prykladi pidpriemstv promyslovosti nerudnykh materialiv): dys ... na zdob. nauk. st. k.e.n.; spets. 08.06.04 "Bukhhalterskyi oblik, analiz i audyt"* [The costs in the accounting system: theory, methodology, practice (for example, enterprises of the industry of non-metallic materials). PhD dissertation]. Zhytomyr. [in Ukrainian]

26. Palyi, V.F. (2008). *Mezhdunarodnye standarty ucheta i finansovoj otchetnosti* (3-d ed.) [International Accounting Standards and Financial Reporting]. Moscow : YNFRA-M.

27. Pataridze-Vyshynska, M.V. (2009). *Oblikova polityka: teoriia i praktyka* [Accounting policy: theory and practice]. Retrived from http://www.nbu.gov.ua/e-j_oumals/eui/2009_1/09pmvtip.pdf [in Ukrainian]

28. Pushkar, M.S. (2007). *Metateoriia obliku abo yakoiu povynna buty teoriia: monohrafiia [Metatheory of accounting or what should be the theory]*. Ternopil, Kart-blansh. [in Ukrainian]

29. Pushkar, M.S., & Shchyryba, M.T. (2010). *Teoriia i praktyka formuvannia oblikovoi polityky : monohrafiia* [Theory and practice of accounting policy: a monograph]. Ternopil : Kart-blansh. [in Ukrainian]

30. Semenyshena, N.V., & Radchenko, O.D. (2011). Metodolohichni aspekty ta problemy formuvannia oblikovoi polityky instyutysiinykh odynyts ahrahnoho sektoru [Methodological aspects and

problems of formation of accounting policies of institutional units of the agricultural sector]. *Inovatsiina ekonomika*, 12, 116-120. [in Ukrainian]

31. Semenyshena, N.V., & Slobodian, V.D. (2007). Vitchyzniana bukhholderska terminosistema: problema yakosti natsionalnykh standartiv [Domestic accounting term system: the quality problem of national standards]. *Oblik i finansy APK*, № 11–12, 204-209. [in Ukrainian]

32. Semenyshena, N.V., & Radchenko, O.D. (2011). *Gosudarstvennoe regulirovanie uchetoj politiki institucional'nyh edinic*. Aktual'nye voprosy tehniceskikh, jekonomicheskikh i gumanitarnykh nauk : materialy IV mezhdunarodnoj zaochnoj nauchno-prakticheskoy konferencii (11-15 iyunja 2011 g., g. Georgievsk) [Government regulation of accounting policies of institutional units]. Georgievsk: Georgievskij tehnologicheskij institut (filial) GOU VPO «Severo-Kavkazskij gosudarstvennyj tehniceskij universitet», p. 76-81.

33. Sokolov, Ya.V. (1985). *Ystoryia razvytyia bukhholderskoho ucheta* [The history of the development of accounting]. Moscow : Fynansy i statystyka.

34. Ivanenko, V.M. (Ed.) (2000). Udoskonalennia obliku ta analizu hospodarskoi diialnosti na osnovi vprovadzhenia novykh Polozhen (standartiv) bukhholderskoho obliku v Ukraini : Tezy dopovidei mizhnar. nauk.-prakt. konf. 16 –18 zhovt. 2000r. [Improving the accounting and analysis of economic activities on the basis of the introduction of new Regulations (standards) of accounting in Ukraine. Abstracts of international reports scientific-practical conf. (2000, October)]. Kyiv : KNEU [in Ukrainian]

35. Khendryksen, E.S., Van Breda, M.F. (1997). Teoryia bukhholderskoho ucheta : per. s anhl. / Pod. red. prof. Ya.V. Sokolova [Accounting Theory, transl., Ya.V.Sokolov (Ed.)]. Moscow : Fynansy y statystyka.

36. Shneidman, L.Z. (1995). Uchetnaia polytyka pry perekhode Rossyy k rynochnoi ekonomike. Avtoreferat dysertatsyy na soysk. uchen. stepeny d.e.n. [Accounting policy in the transition of Russia to a market economy. Doctoral dissertation]. Moscow.

37. Shchyrba, M. (2010). Problemy dokumentalnoho oformlennia oblikovoi polityky pidpryemstva ta shliakhy yikh vyrishennia [Problems of documenting the accounting policies of the enterprise and their solutions]. *Ekonomichnyi analiz*, 5, 380-384. [in Ukrainian]

38. Iunatskyi, M.O. (2013). Suchasnyi stan normatyvno-pravovoho zabezpechennia formuvannia oblikovoi polityky [The current state of regulatory support for the formation of accounting policies]. *Ekonomichni nauky. Ser.: Oblik i finansy: zb. nauk. Prats*, V. 10(1), 541-546. [in Ukrainian]

39. Iancheva, L.M., & Akimova, N.S. (2008). Henezys oblikovoi polityky ta yii ekonomichna sutnist [The genesis of accounting policies and its economic nature]. *Zb. nauk. pr. KhDUKhT «Ekonomichna stratehiia i perspektyvy rozvytku sfery torhivli ta posluh»*, 1 (7), 69. [in Ukrainian]

40. Iatsyshyn, N. (2011). Problemni aspekty pobudovy Balansu pidpryemstva [Problem aspects of building the Balance of an enterprise]. *Halytskyi ekonomichnyi visnyk*, № 3(32), 34-39. [in Ukrainian]

Received: April 15, 2018

Revision: April 28, 2018 Accepted: May 31, 2018